

Arrest

nr. 68 586 van 17 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen ben u etnisch Albanees. U hebt het Servische staatsburgerschap. U bent op 8 juni 1961 geboren te Breznica, Servië. U bent nooit naar school geweest omdat u te ver van de school woonde. Sinds uw huwelijk met B. S. (...), 27 jaar geleden, woonde u in Trnovac waar u in een huis woonde dat uw eigendom was. U heeft vijf kinderen, één zoon, momenteel zesentwintig jaar oud en vier dochters, tussen 12 en 24 jaar oud. Uw jongste dochter, M. (...), werd in 1999 geboren met spina bifida. Zij kon nooit lopen. Om in uw levensonderhoud te voorzien bewerkte u samen met uw man velden met paprika's en tabak.

Kort na de oorlog gingen uw man en uw zoon hout halen in de bergen. Hierbij ontplofte een mijn. Uw man stierf ter plaatse aan zijn verwondingen. Uw zoon werd met verwondingen aan zijn schouder

naar het ziekenhuis gebracht. Sinds de dood van uw man had u geen inkomen meer. U vond geen werk omdat er geen werk is en omdat u niet geschoold bent. U overleefde met hulp van burens en familie. U kreeg ook een invaliditeitsuitkering voor uw dochter, M. (...). U had problemen om de elektriciteitsfactuur van de laatste tien jaar te betalen.

In 2002 werd uw dochter, M. (...), geopereerd en kreeg zij verschillende behandelingen in verband met haar medische problemen. Ze bleef samen met u gedurende 4 maanden in het ziekenhuis in Belgrado. De helft van deze kosten werden terugbetaald omdat uw man net overleden was. Uw dochter werd ook verzorgd voor problemen met haar hiel. Ondanks de operaties en de verzorging kon uw dochter nooit lopen, u moest haar met de rolstoel naar school brengen. U bent in Servië sinds 9 jaar voor uw dochter niet meer bij een dokter geweest omdat deze ver van uw woning was en het transport te duur.

Twee dagen voor uw asielaanvraag vertrok u omwille van uw economische situatie en in de hoop op medische verzorging van uw dochter, M.(...), samen met haar en met uw oudere dochter, K. (...), vanuit Bujanovac. De zoon van uw oom betaalde voor uw reis. Bij aankomst in België overnachtten u en uw twee dochters één nacht bij kennissen van uw man. De volgende dag, op 14 april 2011, vroeg u te Brussel asiel aan. De uitkering voor uw dochter, M. (...), is ondertussen stopgezet door de Servische overheid omdat uw dochter nu in België verblijft. Uw dochter, M. (...), is hier in België in behandeling bij een arts.

U zegt geen vrees te hebben bij terugkeer naar Servië. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw dochters, M. (...) en K. (...), de overlijdensakte van uw man, uw paspoort, de paspoorten van uw dochters, M. (...) en K. (...), en 9 medische attesten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen en van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, moet worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. De reden daarvoor is dat de door u ingeroepen problemen geen verband houden met de Vluchtelingenconventie en evenmin met de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde in de eerste plaats dat u Servië verliet omwille van de economische omstandigheden, omdat u er geen werk had en u er niet over voldoende financiële middelen beschikte. U geeft toe dat dit een algemeen probleem is in Servië. Deze door u aangehaalde vluchtmotieven zijn echter van louter socio-economische aard en houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u, omwille van de aangehaalde socio-economische redenen, een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u ondanks de moeilijke economische situatie alsnog aan de basisbehoeften van een menswaardig bestaan kon voldoen. Zo bezit u in Servië een eigen huis (CGVS, p. 4) en kon u al uw kinderen een elementaire scholing laten volgen (CGVS, p. 14). Momenteel heeft uw zoon soms werk en krijgen jullie hulp van de verloofde van uw dochter (CGVS, p. 14). In Servië kon uw dochter, M. (...), ook rekenen op een invaliditeitsuitkering die het gezinsinkomen aanvulde (CGVS, p. 7). Tot slot blijkt dat u ook kon rekenen op de hulp van uw burens en uw familiale netwerk in Servië en België, zo kreeg u van de zoon van uw oom 600 euro om naar België te reizen en 200 of 300 euro reserve (CGVS, p. 12, 14).

De tweede reden voor uw komst naar België zou de medische toestand van uw dochter, M. (...), zijn. Hier dient vastgesteld te worden dat de door u ingeroepen medische problemen van uw dochter, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van dezelfde wet, inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van deze zuiver medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

U gaf aan dat u behalve uw socio-economische problemen en medische problemen van uw dochter geen enkel ander (veiligheids)probleem heeft gehad in Servië en dat u er nooit noemenswaardige problemen heeft gekend noch met medeburgers, noch met de Servische autoriteiten (CGVS p. 9, 13 en 20). U stelde expliciet bij een eventuele terugkeer naar Servië geen enkele vrees te koesteren (CGVS p. 13-14).

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft aannemelijk gemaakt en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u, of uw dochter, bij terugkeer naar Servië, een reëel risico zouden lopen op het lijden

van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet betreffende de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Ze staven uw identiteit en die van uw dochters, M. (...) en K. (...), alsook het overlijden van uw man B. (...). De medische attesten bevestigen het feit dat uw dochter M. (...) in 2002 behandeld en opgenomen werd in het ziekenhuis in Belgrado. Eén attest bewijst ook dat u een medische expertise liet uitvoeren met het oog op het bekomen van een uitkering voor uw dochter M. (...). Deze zaken staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partij haalt verder in het verzoekschrift tevens aan dat zij, omwille van haar Roma-afkomst, een disproportioneel risico loopt om in armoede terecht te komen indien zij terug dient te keren naar Kosovo/Servië, wat een inbreuk uitmaakt op artikel 3 EVRM.

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending inroept van artikel 52 van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat zij niet *in concreto* aanvoert op welke manier voormeld artikel zou zijn geschonden, terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing artikel 52 van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissingen volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4.1. Met betrekking tot de economische omstandigheden van verzoekende partij en haar gezin, verklaart zij nader dat haar benarde economische toestand te wijten is aan het feit dat zij moeilijk aan werk kan geraken en/of geen hulp kan verkrijgen doordat zij gediscrimineerd wordt. Verzoekende partij

haalt in dit verband ten eerste aan dat zij omwille van haar Roma-afkomst als inferieur wordt beschouwd. Door de discriminatoire houding van de gemeenschap, diende zij haar land te ontvluchten en kon zij zich niet in een ander dorp vestigen. Ter staving van aangaand argument verwijst verzoekende partij uitvoerig naar het rapport *“Not welcome anywhere: stop the forced return of Roma to Kosovo”* van Amnesty International van 2010. Ten tweede wijst verzoekende partij erop dat omwille van het feit dat zij een vrouw is, zij niet werd geholpen in haar land van herkomst. Er heerst in Servië immers op verschillende vlakken een ongelijkheid tussen mannen en vrouwen. Vrouwen bekleden er een inferieure positie. Zij onderstreept tevens dat vrouwen in Servië *“amper of niet (mogen) gaan werken”*, met alle gevolgen van dien voor hun economische situatie. Ter staving van dit argument verwijst verzoekende partij naar de volgende rapporten: het rapport *“2008 Human Rights Report: Serbia”* van de U.S. Department of State van 25 februari 2009 (verzoekschrift, stuk 5), het rapport van Amnesty International van 2009 *“Human Rights in Republic of Serbia, including Kosovo”* (verzoekschrift, stuk 6) en het rapport van de United Nations *“Committee on the Elimination of Discrimination against women van 2007: “Convention of the Committee on the Elimination of Discrimination against Women: Serbia”* (verzoekschrift, stuk 7).

Met betrekking tot de medische problemen van de jongste dochter van verzoekende partij, worden in het verzoekschrift volgende documenten (deels) aangehaald: een passage uit het UNHCR-rapport *“appel global 2007 de l'UNHCR”*, het rapport *“Kosovo: Mise à jour, Etat des soins de santé”* van OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés) van 1 september 2010 (verzoekschrift, stuk 3), het rapport *“Retourner en Kosovo. Informations sur le pays”* van de International Organization for Migration van 1 december 2009 (verzoekschrift, stuk 4) en tenslotte een passage uit *“Jane's Sentinel Country Risk Assessments, Demography Section”* van 23 oktober 2009. Middels het bijbrengen van vornoemde rapporten of passages hieruit, wenst verzoekende partij aan te kaarten dat de kwaliteit van en de effectieve toegang tot medische zorg in Servië/Kosovo onafdoende is.

Verzoekende partij concludeert dat haar asielrelaas volledig past in de hoger vernoemde rapporten. Zij is van mening dat zij middels het aanbrengen van bovenvermelde rapporten bewijst dat bij een gedwongen terugkeer naar haar land van herkomst zij een ernstig risico loopt een vernederende behandeling te ondergaan. Zij wijst erop dat zij deze algemene rapporten voldoende van toepassing maakt op haar concrete situatie. Immers is zij een alleenstaande, ongeschoolde, Albanese vrouw zonder inkomen met vijf kinderen, waarvan er één zwaar gehandicapt is en voor wie zij de medische zorgen nooit zal kunnen betalen, nu zij al amper financieel kan instaan voor haar gezin in het algemeen.

2.2.4.2.1. Waar verzoekende partij middels het rapport *“Not welcome anywhere: stop the forced return of Roma to Kosovo”* van Amnesty International van 2010 aannemelijk tracht te maken dat haar economische problemen veroorzaakt worden door het gegeven dat zij omwille van haar Roma-afkomst als inferieur wordt aanzien en daardoor moeilijk aan werk kan geraken, merkt de Raad op dat verzoekende partij door het aanbrengen van zulk argument de bal volledig mislaat. Afgezien van de vaststelling dat dergelijk argument een *post factum* bewering uitmaakt, waarmee verzoekende partij haar problemen binnen de criteria van de vluchtelingenconventie tracht te doen kaderen, merkt de Raad op dat verzoekende partij immers steeds heeft aangegeven van etnisch-Albanese afkomst te zijn (administratief dossier, stukken 7 en 15, verhoorverslag CGVS van 14 juni 2011 en verklaring en vragenlijst DVZ van 14 april 2011). Het aangevoerde argument in verband met haar Roma-afkomst mist dan ook elke feitelijke grondslag en is flagrant strijdig aan de voorheen gegeven antwoorden op de vraag naar haar etnie. Wat betreft het ter staving aan het verzoekschrift bijgevoegde rapport, constateert de Raad dat dit lijvig verslag over de gedwongen terugkeer van Roma naar Kosovo gaat en aldus geen verband houdt met het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas dat zich niet in Kosovo, doch in Servië afspeelt.

Met betrekking tot de stelling van verzoekende partij dat zij *“duidelijk niet geholpen werd omdat zij maar een vrouw was”*, merkt de Raad op dat ook hier verzoekende partij een vruchteloze poging onderneemt om haar louter economische problemen onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie te laten ressorteren. Ten eerste stelt de Raad vast dat voormelde stelling een *post factum* bewering betreft. Nergens uit het gehoorverslag (administratief dossier, stuk 7) blijkt immers dat zij omwille van haar vrouw-zijn door niemand werd geholpen. Integendeel heeft zij tijdens haar verhoor te kennen gegeven hulp te hebben gekregen van burens en familie en dat het gegeven dat er geen werk is een algemeen probleem is in Servië. Ten tweede constateert de Raad dat de conclusie dat zij *“duidelijk niet geholpen werd omdat zij maar een vrouw was”* hoe dan ook niet gebaseerd kan zijn op de inhoud van de door haar bijgevoegde rapporten. In vornoemde citaten uit rapporten wordt enkel aangegeven dat, hoewel mannen en vrouwen in Servië in principe het recht hebben om voor gelijk werk ook een gelijk

loon te ontvangen, uit bepaalde statistieken blijkt dat het loon van vrouwen 16 % lager ligt dan dat van mannen en dat de werkloosheid bij vrouwen aanzienlijk hoger ligt dan bij mannen en dat – zeer kort samengevat – de Servische overheid meer aandacht dient te besteden aan de gelijkheid tussen mannen en vrouwen. In het rapport van Amnesty International van 2009 “*Human Rights in Republic of Serbia, including Kosovo*”, wordt, voor wat Servië betreft, zeer kort een uiteenzetting gegeven over de bescherming van slachtoffers van familiaal geweld. De Raad is van oordeel dat uit deze informatie hoe dan ook niet kan worden afgeleid dat verzoekende partij op basis van haar geslacht in Servië gediscrimineerd wordt, in de zin dat haar elke hulp wordt onzegd. Bijgebrachte informatie is niet van die aard om desbetreffende motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.4.2.2. Wat de passage uit het UNHCR-rapport “*appel global 2007 de l'UNHCR*”, betreft, stelt de Raad vast dat desbetreffend rapport niet als bijlage werd gehecht aan het verzoekschrift en dat de aangegeven verwijzing niet volledig is, waardoor de Raad niet kan nagaan op welk land/gebied het citaat betrekking heeft.

Vervolgens stelt de Raad vast dat het rapport “*Kosovo: Mise à jour, Etat des soins de santé*” van OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés) van 1 september 2010 en het rapport “*Retourner en Kosovo. Informations sur le pays*” van de International Organization for Migration van 1 december 2009 beide betrekking hebben op de kwaliteit en de (financiële) toegankelijkheid van medische zorg in Kosovo. Aangezien verzoekende partij de Servische nationaliteit bezit en verklaart steeds in Servië te hebben verbleven, ziet de Raad niet in hoe zulke informatie kan worden bijgebracht ter staving van haar argumenten. Het argument van verzoekende partij dat een terugkeer nefast zou zijn voor haar gezondheidstoestand omdat er in Kosovo te weinig ondersteuning is voor mensen met psychologische problemen, gaat dan ook niet op.

Waar verzoekende partij tenslotte nog verwijst naar “*Jane's Sentinel Country Risk Assessments, Demography Section*” van 23 oktober 2009, waaruit blijkt dat er nog steeds sprake is van corruptie in de Servische medische zorg, met alle gevolgen van dien voor de armere bevolkingslagen, dat de medische zorgverlening in Servië nog steeds in hoge mate afhankelijk is van buitenlandse hulp en dat de gebouwen en de apparatuur gebruikt in het kader van medische zorgverlening in slechte staat zijn/verouderd zijn, merkt de Raad op dat het bijbrengen van dergelijke algemene informatie geen afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat de ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij verklaarde immers dat haar bewering dat haar dochter onvoldoende medische zorgen kreeg slechts rust op haar vermoeden dat de dokters het toen “*verpest hebben*” doordat het “*oorlogstijd*” was, “*Serviërs tegen Albanezen*”, zelfs betreffende de gepretendeerde medische fout zelf stelde verzoekende partij dat ook dit “*gewoon vermoedens*” van haar betreft (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS van 14 juni 2011, p. 19). Ook stelde zij dat zij haar dochter sinds negen jaar niet meer door een dokter heeft laten opvolgen, omdat het transport naar de dokter te duur is, wat op zich evenmin gelijkgesteld kan worden met een vrees voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin. Verder wijst de Raad erop dat met toepassing van artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet verzoekende partij op deze grond evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, daar verzoekende partij hiertoe een beroep kan doen op artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Door het bijbrengen van algemene informatie met betrekking tot de gezondheidszorg in Servië, toont verzoekende partij niet aan dat het voor haar onmogelijk is een procedure met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te leiden bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Desbetreffende motieven in de bestreden beslissing blijven derhalve overeind.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij zelf heeft aangegeven dat haar dochter *anno* 2002 wel degelijk medische zorgen kreeg toegediend. Zij verbleef gedurende vier maanden in het ziekenhuis in Belgrado alwaar zij aan de rug werd geopereerd en allerlei behandelingen en therapieën onderging. Daarenboven werd ook een invaliditeitsuitkering voor haar betaald. Verzoekende partij heeft derhalve probleemloos gebruik kunnen maken van de in Servië aanwezige medische voorzieningen en werd ook betreffende de materiële kost door de Servische autoriteiten niet aan haar lot overgelaten.

2.2.4.2.3. Op basis van voorgaande uiteenzetting, concludeert de Raad dat op grond van de door verzoekende partij aangebrachte rapporten niet wordt aangetoond dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst het risico loopt een vernederende behandeling te ondergaan.

2.2.5. Uit de vaststelling dat de socio-economische problemen van verzoekende partij geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, nu verzoekende partij aangeeft dat werkloosheid in Servië een algemeen probleem is en blijkt dat zij, ondanks de moeilijke economische situatie, aan de basisbehoeften van een menswaardig bestaan kon voldoen en uit de constatering dat de door verzoekende partij aangegeven medische problemen van haar dochter evenmin verband houden met de criteria uit de vluchtelingenconventie of met een reëel risico voor ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kon verwerende partij terecht besluiten tot het niet erkennen van de vluchtelingenstatus en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT